„Feriţi-vă să nu vă molipsiţi şi voi!” Iubirea mincinoasă a „Săptămânii de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor”.

În curând va începe „*Săptămâna de Rugăciune pentru Unitatea Creştinilor*”, la București, 18-25 ianuarie 2020, care are în acest an, drept motto: *Localnicii ne-au arătat o bunăvoinţă neobişnuită* (Fap. 28, 2). Corect citatul ales din Faptele Sfinților Apostoli din Biblia Ortodoxă, este: „*Iar locuitorii ei ne arătau o deosebită omenie*”. Din care Biblie este luat citatul motto-ului?!

Bunăvoinţă = Purtare sau atitudine binevoitoare față de cineva; îngăduință. 2. Tragere de inimă; râvnă, zel, sârg. [Gen. -dat.: bunăvoinței] – Bună + voință (după lat. benevolentia).

Iată ce doreşte de la noi în acest an Patriarhul Daniel, vremelnic în misiunea sa de „Păstor” al pleromei ortodoxe din BOR: Să avem „Bunăvoinţă” faţă de toate denominaţiunile creştine, care prin hotărârile sinodului talhăresc din Creta au primit denumirea de „biserici”, faţă de toţi ereticii, care consideră că prin minimalismul dogmatic „toţi care credem în Hristos, toţi suntem creştini şi trebuie să ne iubim”, toţi suntem fraţi.

Spunea Părintele Profesor Thodore Zissis, eminentul teolog:

„Atunci când adevărul de credinţă este stricat, se strică şi credinţa, şi morala, şi duhovnicia. Dacă nu s-ar întâmpla aşa, Hristos şi apostolii nu ar fi avut motiv să fie împotriva ereticilor. Vedem în Noul Testament că apostolii erau foarte duri în problema credinţei. Sfântul Ioan Teologul a mers odată la o baie şi a auzit că înăuntru era şi ereticul Cerint. Şi atunci a spus: „Să nu intrăm, să nu se prăbuşească baia peste acela şi să pierim şi noi!”. Sfântul Apostol Pavel spune ca de omul eretic, după prima şi a doua mustrare să te depărtezi (Tit 3, 10) ca fiind singur de sine osândit. La fel, iarăşi, Sfântul Ioan Teologul, care, nu uitaţi, este apostolul iubirii, spune ca pe eretic să nu-l primiţi în casă şi să nu-i ziceţi: Bun venit! (II Ioan. 1, 10-11). Credeţi oare că apostolii nu iubeau pe eretici?”

Pentru că aceasta este iubirea adevărată. Când ai dorinţa fierbine ca şi celălalt, cel de lângă tine, să se mântuiască, atunci îi spui adevărul; îi spui: *„Ceea ce crezi tu este greşit! Vino la adevăr, ca să te mântuieşti!”*. Asta au făcut permanent Sfinţii şi chiar Mântuitorul nostru Iisus Hristos a făcut asta cu fariseii şi cărturarii. De aceea, trebuie să înţeleagă oamenii că **iubirea este legată esenţial de Adevăr. Iubirea şi Adevărul sunt nedespărţite. Fără Adevăr iubirea este mincinoasă.**

Metoda dialogului de astăzi a fost necunoscută Bisericii timp de 2000 de ani. Când o anumită grupare îmbrăţişa o anumită erezie şi când ea prindea putere, Biserica se neliniştea, dar nu făcea cu aceia dialoguri de la egal la egal, ci îi chema la Sinod să îşi prezinte învăţătura lor, iar Sinodul hotăra dacă aveau sau nu dreptate. Sinodul era locul unde se mărturisea adevărul. A existat vreodată în Biserică dialog care să dureze 20-30 de ani? Care sunt roadele lui? Ortodocşii care participă la acest fals dialog sunt sincretişti, ecumenişti.

Catolicismul şi protestantismul i-au influenţat negativ pe toţi teologii ortodocşi care au mers să studieze în Apus. Atunci când tăiem din credinţă, când tăiem din viaţa în Hristos, când nu suntem hotărâţi ca însăşi viaţa noastră să o dăm lui Hristos sau pentru Hristos în sens martiric, aşa cum au făcut Sfinţii Apostoli şi Sfinţii Părinţi, atunci harul lui Dumnezeu ne părăseşte.

Sâmbătă, 25 ianuarie, ora 17.00, la Biserica Ortodoxă *„Mănăstirea Cașin”* din București, cuvântul de învăţătură va fi susţinut de „Biserica” Armeană.

Cum este posibil să primeşti tu ORTODOX, cuvânt de învăţătură de la „Biserica” Armeană, care a fost etichetată ca monofizită, deoarece a respins deciziile Sinodului de la Calcedon, şi s-a desprins din Biserica Ortodoxă în 554?

Ştim despre o vedenie pe care a avut-o Sfântul Antonie cel Mare legat de erezia ariană. L-au întrebat oamenii pe Sfântul Antonie cel Mare: *„Noi ce să facem?”*. Şi Sfântul le-a istorisit vedenia sa, care arăta cât de grav era faptul că arienii erau eretici, după care le-a răspuns: *„Feriţi-vă să nu vă molipsiţi şi voi!”*.

Trebuie să rămânem nemişcaţi în credinţa noastră, căci numai atunci Îl avem pe Dumnezeu împreună lucrător cu noi. Şi când Dumnezeu este cu noi, nimeni nu poate fi împotriva noastră. Trebuie să apărăm Ortodoxia după puterea dăruită fiecăruia prin Harul Mângâietorului, căci altfel pierdem drumul care duce la

mântuire şi spre întâlnirea în veşnicie cu Atotbunul Domn Iisus Hristos.

Acum, când avem de-a face cu erezia ecumenistă, erezie despre care încă oamenii nu conştientizează că este erezie, trebuie ca toţi cei cu sfântă nelinişte pentru dreapta credinţă să îi păzim pe oameni să nu se molipsească de erezie, prin toate mijloacele care ne sunt la îndemână îngăduite de Atotmilostivul Dumnezeu, iar pentru suferinţele, pentru crucea pe care o purtăm în viaţa noastră, să Îi mulţumim lui Dumnezeu, căci aşa El ne fereşte de a iubi lumea aceasta. Căci dacă cineva iubeşte lumea aceasta, atunci urăşte pe Dumnezeu (I Ioan. 2, 15), ne spune Sfântul Ioan Teologul.